

skal i øvrigt derop torsdag i denne uge og være med til at sætte nogle yderligere ideer om det i søen, men alle de meldinger, jeg har, går ud på, at engagementet er meget, meget stort.

Så er der flere, der har været inde på ideen om et virtuelt universitet, og hr. Søren Kolstrup advarede imod, at man lod undervisning på nettet, altså den fjerne undervisning, træde i stedet for den type undervisning, hvor mennesker er til stede i det samme lokale. Til det er svaret, at det bestemt heller ikke er det, der er tale om. Det virtuelle universitet skal være et supplement. Det kan være, at der er unge studerende, altså unge på universiteterne, der så vil vælge at tage et enkelt fag eller to på nettet, men jeg tror først og fremmest, at det store ryk fremad her vil ligge i, at vi kan få en ny målgruppe, der har driften imod at få en akademisk uddannelse, og dens ønsker bragt ind i en realistisk sfære.

Der er masser af mennesker i det danske samfund, som er godt i vej med job, familie og alt mulig andet, der også gerne vil videreudanne sig og gerne ende med at få papir på det, de ved. Den målgruppe tror jeg at vi kommer til at servicere glimrende på denne måde, hvor man kan sidde hjemme ved sin pc'er og studere om aftenen, tidligt om morgenen, eller hvornår man nu kan finde tiden til det, og det er netop også et udtryk for det, som måske næsten er blevet en slags floskel i manges ører, nemlig den livslange uddannelse; altså den livslange uddannelse kan meget fint defineres ind i den ramme, som jeg beskriver her.

Så er jeg helt enig i det, som flere har været inde på om de handicappedes adgang til den virtuelle verden. Der er stor idérigdom på området. Der er lavet spændende forsøg, men også nogle praktiske ordninger, f.eks. for blinde, der kan bruge nettet til at få uddannelse. Der kommer transformeringen fra skrift til tale via nettet selvfølgelig også ind som en meget vigtig nøgle, men generelt om det her problem vil jeg godt sige, at jeg betragter den teknologiske udvikling som et meget fint løft til handicapgrupper. Jeg tror, det var fru Susanne Clemensen, der var inde på det, at med den ny situation kan der faktisk være mulighed for, at en handicappet person kan komme ind på det ordinære arbejdsmarked, fordi det ordinære arbejdsmarked ikke mere nødvendigvis er noget, man bevæger sig hen til; det kan også godt ligge hjemme i ens egen stue.

I øvrigt tror jeg også set under den samme vinkel, at vi vil opleve flere og flere, der måske vælger en enkelt dag om ugen at sidde hjemme og arbejde for deres arbejdsplads via nettet. Jeg hører ikke til dem, der tror, at det vil ende i, at folk isolerer sig hjemme hos sig selv i stedet for at møde op på arbejdspladsen, i foreningslivet, eller hvor der ellers kan være tale om det. Det skyldes i virkeligheden det, som jeg vil kalde en helt grundlæggende kulturoptimisme, nemlig at der ikke er noget, der kan overtrumfe menneskers nær- og samvær. Men en lang række praktiske ting og også i ny og næ en arbejdsdag via det fjerne, nemlig nettet, tror jeg, at vi vil komme til at se mere og mere af. Derfor er det ikke et valg mellem enten at have det, som jeg vil kalde det gammeldags sam- og nærvær, og så blive freak på nettet. Det er i udpræget grad valget af et både-og, og det har jeg det helt fint med.

Det siger jeg naturligvis også, fordi jeg er aldeles enig med de ordførere, der har været inde på, at IT jo kun er et redskab. Det kan bruges godt, det kan bruges skidt, og det, som vores IT-politik skal bygge på, er naturligvis, at det bringer os i stand til at gøre en lang række banale ting, tror jeg jeg vil kalde det, enklere, nemmere, mere overkommelige, men samtidig skal det tilrettelægges på en sådan måde, at de grundlæggende værdier i velfærdssamfundet ikke bliver sat over styr.

Derfor håber jeg, at de debatter, som vi nu engang om året skal have i Folketinget om netværksudviklingen, kan føre til en stadig mere tankefuld debat om, hvordan vi sikrer, at det her ikke fører til centralisering, sådan som hr. Søren Kolstrup var inde på, at vi samtidig er meget opmærksom på det, jeg vil kalde det positivt anarkistiske element, der naturligvis ligger i, at vi her står med et redskab, som kan bruges på alle mulige forskellige måder, individuelt af den enkelte, til at handle med, til at blive klogere med via undervisning, til at kommunikere med sin gamle møster med, til at være en del af et helt professionelt netværk med osv.

Anvendt på den måde tror jeg, at vi vil være i stand til at bringe os ikke blot bedre på omgangshøjde med nogle af de krav, som velfærdssamfundet under alle omstændigheder vil stille til os, men også med den internationale udvikling, hvor begreber som e-handel og i det hele taget det at bruge nettet professionelt kommer til at spille en stadig større rolle.